

הביקור אצל השמש

סלובניה

ענן גדול כיסה את השמיים. השמש לא
נראתה כבר שלושה ימים.

האפרוחים דאגו, התעצבו כשלא ראו שמש.
"איפה נמצאת השמש?" שאלו "צריך
להחזיר אותה מהר לשמיים."

"איפה תמצאו אותה?" קרקרה
התרנגולת-אמא "האם תדעו איפה היא
גרה?"
"לדעת לא יודעים ואם נפגוש מישהו אז
נשאל" ענו האפרוחים.
התרנגולת הכינה אותם לדרך. נתנה שקית
ותיק. בשקית גרעין חיטה ובתיק גרגיר פרג.

האפרוחים הלכו ובגן, אחרי ערוגת הכרוב,

ראו חלזון. גדול, בעל קרניים, עם בית על

גבו. האפרוחים עצרו ושואלים:

"חילזון, חילזון. אולי תדע איפה גרה

השמש?"

"אינני יודע. אבל שם, על הגדר, יושב עקעק.

אולי הוא יודע."

העקעק לא חיכה עד שהאפרוחים ייגשו

אליו. הוא עף אליהם ושואל:

"אפרוחים, לאן אתם הולכים? לאן אתם

הולכים?"

"השמש הסתתרה. שלושה ימים לא באה

לשמיים. אנו הולכים לחפש אותה."

"אבוא אתכם! אבוא אתכם! אבוא אתכם!"

"ואתה יודע איפה היא גרה?"

"את זאת אינני יודע, אבל אולי הארנבת

יודעת. היא חיה כאן בסביבה!" קרא

העקעק.

הארנבת ראתה שבאים אליה אורחים,
סידרה את הכובע שלה, ניגבה את אוזניה
ופתחה את השער.
"ארנבת, ארנבת" צפצפו האפרוחים, קרא
העקעק "האם את יודעת איפה גרה
השמש? אנו הולכים אליה."
"את זאת לא אדע, אבל החבר שלי, הברווז,
הוא בוודאי יודע. הוא חי ליד הנחל, בין
האבנים."

הארנבת הובילה אותם לנחל. וליד הנחל עומד
ביתו של הברווז, וסירה קטנה קשורה בצד.
"הי חברי. האם אתה בבית?" קראה
הארנבת.

"בבית, בבית!" געגע הברווז "אני רק לא יכול
להתייבש. אין שמש כבר שלושה ימים."
"ואנחנו דווקא הולכים לחפש את השמש!"
קראו האפרוחים, העקעק והארנבת "אולי
אתה יודע איפה היא גרה?"
"את זה אינני יודע, אבל מעבר לנחל, תחת עץ
האלון הגדול, חי קיפוד. הוא יודע הכל."

כולם נכנסו לסירה, עברו את הנחל והלכו
לשאול את הקיפוד. והקיפוד ישב תחת העץ
ומנמנם.

"קיפוד, קיפוד" קראו במקהלה האפרוחים,
העקעק, הארנבת והברוז "האם אתה יודע
איפה גרה השמש? היא כבר שלושה ימים
לא הופיעה בשמיים. אולי היא חולה?"
הקיפוד חשב ואומר:
"איך לא אדע! אני יודע איפה השמש גרה.
אחרי האלון הזה עומד הר גבוה. על ההר -
ענן גדול. מעל הענן - הירח הכסוף, וממנו
אפשר כבר כמעט ביד לגעת בבית של
השמש!"

הקיפוד לקח מקל, חבש כובע והלך לפני
כולם להראות את הדרך. הם עלו לפסגת
הר גבוה ושם ראו ענן שנח בשקט על ההר.

האפרוחים, העקעק, הארנבת, הברווז
והקיפוד עלו על הענן, התיישבו טוב עליו
והענן הסיע אותם להתארח אצל הירח.

הירח ראה אותם עוד מרחוק ומהר מאוד
הדליק את הקרן הכסופה שלו.
"ירח, ירח!" קראו לו האפרוחים, העקעק,
הארנבת, הברווז והקיפוד "תראה לנו איפה
השמש גרה! היא כבר שלושה ימים לא
הופיעה בשמיים. עצוב בלעדיה.

והירח הביא אותם ישר לשער של בית
השמש. אבל בבית חושך, אור לא מודלק,
כנראה השמש ישנה ולא רוצה להתעורר.

ואז העקעק קרא, האפרוחים צפצפו, הברווז

געגע, הארנבת נפנפה באוזניה והקיפוד

דפק במקל:

"שמש חמודה, תציצי החוצה, תאירי!"

"מי קורא תחת חלוני?" התעוררה השמש

"מי לא נותן לי לישון?"

"זה אנחנו - האפרוחים, העקעק, הארנבת,

הברווז, הקיפוד. באנו להעיר אותך. כבר

בוקר."

"אווי! אווי!" התעצבה השמש "איך אצא עכשיו
לשמייים? שלושה ימים הסתיר אותי הענן,
שלושה ימים הוא כיסה ובצבץ אותי ועכשיו
אינני יכולה להבריק."

שמעה זאת הארנבת, לקחה דלי והביאה
מים. שמע זאת הברווז והתחיל לרחוץ את
השמש במים. העקעק ניגב את השמש
במגבת, והאפרוחים התחילו להוריד
מהשמש את שבבי הענן.

יצאה השמש לשמיים, נקיה, בהירה וזהובה.
ובכל מקום נעשה חמים ובהיר.

גם התרנגולת יצאה לקראת השמש. יצאה,
קרקרה וקראה לאפרוחים שלה. והאפרוחים
הם כבר שם. רצים בחצר, נוקרים בגרעינים,
מתחממים בשמש. מי לא מאמין - שיציץ
לחצר. מתרוצצים שם האפרוחים או לאו?